

- обирати альтернативні варіанти матеріально-технічного забезпечення;
- формувати остаточне рішення про розвиток сировинної бази підприємства;
- організовувати своєчасне постачання ресурсів;
- постійно управляти запасами матеріально-технічних ресурсів на підприємстві;
- проводити постійний та всеохоплюючий контроль за ефективністю формування та використання матеріально-технічних ресурсів в усіх ланках виробничої системи суб'єкта підприємництва.

Список використаних джерел:

1. Пилипенко А. А. Організація управління розвитком матеріально-технічної бази підприємства : моногр. / Пилипенко А. А., Литвиненко А. О. – Х. : ФОП Здоровий Я. А., 2015. – 236 с.
2. Хазанович О. І. Система матеріально-технічного забезпечення: Ретроспектива розвитку та напрями удосконалення / О. І. Хазанович // Наука і оборона. – 2007. – №1.– С. 27–31.

Спасова К. М.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

СТАН ТА ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ

Підприємництво є передумовою інноваційного типу економічного зростання, що базується на підприємницькій ініціативі у сфері науково-технічної та організаційно-економічної діяльності. Ефективність управління підприємствами залежить від вчасного й якісного інформаційного забезпечення процесу прийняття, як стратегічних так і тактичних управлінських рішень. Проблемою системи державного управління є системна корупція, що призводить до часткового виконання законодавства.

Сучасний стан підприємництва надає змогу стверджувати, що нестабільність політичного середовища наносить негативний відбиток на економічний розвиток нашої країни. Тож суб'єкти підприємницької діяльності на сьогодні функціонують у несприятливих умовах зовнішнього та внутрішнього середовищ [2].

Вагомим моментом, що відображає роль підприємництва є масштаби діяльності. Підприємництво охоплює малий, середній, а також великий бізнес, тобто це своєрідна сфера, яка функціонує для отримання прибутку та структурно

перетворює економічну систему належної держави або її окремої території. Малі підприємства виконують важливу роль, оскільки їх розвиток сприяє досягненню в Україні соціальної стабільності, зростання доходів населення та збільшення робочих місць. Достатня кількість створених, як дрібних, так і малих підприємств не розпочинають свою діяльність, а отже стримують власних розвиток через недостатність фінансових ресурсів та практичних навичок, що є суттєвим недоліком [3].

Проблеми у сфері підприємництва України спостерігаються на макро, та мікрорівні. До перших, що охоплюють макрорівень – це відсутність інвестиційної привабливості, відтік інвестицій та грошових коштів, низька конкурентоспроможність підприємств, зростання нелегальної частки та перерозподіл тіньового ринку реального сектора економіки, низька ефективність регіональних програм, що підтримують малий бізнес, недосконала державна регулятивна політика.

Мікрорівень включає низьку проблем, а саме: недостатню продуктивність праці та низьку мотивованість працівників, об'ємні затрати часу стосовно підготовки податкових документів, уникнення від оподаткування, збільшення тіньових операцій, виведення капіталу за межі країни, неефективний менеджмент, високі відсоткові ставки.[4].

На сьогодні за результатами досліджень, законів, урядових документів встановлено, що в Україні відсутні індикатори та показники, за якими можливо об'єктивно оцінити ефективність та результативність державної політики щодо МСП. Загальний розвиток підприємницької діяльності в Україні залишається недостатнім, навіть з урахуванням чималих дій у сфері поліпшення діяльності підприємницьких структур, оскільки потребує подальшого удосконалення. Своєчасне врахування, вирішення наявних проблем у сфері розвитку підприємництва сприятиме підвищенню ефективності підприємництва, збільшенню підприємницького сектора, а також спонукатиме до зменшення обсягів тіньового сектора, як наслідок призведе до сприятливих умов для подальшого розвитку [1].

Тому доцільно виділити основні напрямки щодо прискорення розвитку підприємництва в Україні:

- переглядання законодавчої та нормативної бази, що призведе до ефективного функціонування та розвитку підприємництва;

- вдосконалення кредитної політики та податкової політики;
- інтенсивна підтримка з боку держави;
- дотримання та вдосконалення законів щодо розвитку підприємницької діяльності;

Суттєве значення у подоланні цих проблем повинна відігравати держава, але відсутність чітких прогнозних розрахунків щодо можливих позитивних і негативних наслідків для економіки України стримує будь-який розвиток. Тож лише розробка ефективної моделі розвитку вітчизняних підприємств України призведе до збільшення виробництва національних товарів, послуг та сприятиме економічному зростанню, покращенню рівня життя, а також зниженню безробіття.

Список використаних джерел:

1. Ляпін Д. Аналітичний матеріал щодо державної політики сприяння розвитку малого бізнесу / Д. Ляпін // Державна політика щодо малого бізнесу України 2018: виклики та очікування». – К., 2018. – 7 с.
2. Скорук О. В. Стан та проблеми розвитку підприємництва в Україні / О. В. Скорук // Східна Європа: економіка, бізнес та управління. – 2016. – Вип. 2 (02). – 107 с.
3. Смелянська Т. П. Сучасні тенденції та перспективи розвитку підприємництва в Україні за умов інтеграційних процесів / Т. П. Смелянська, І. Р. Мацюк // Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. – 2015. – № 3(3). – С. 249–252. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vchnu_ekon_2015_3_%283_%29__51
4. Тимченко О. І. Проблеми та перспективи розвитку малого підприємництва в регіонах України // О. І. Тимченко. – Режим доступу : <http://www.economy.nayka.com.ua/?Op=1>

Спицька К. В., к. держ. упр. Величко Л.А.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

РОЗВИТОК ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ ЗА УМОВ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Як в усьому світі так і в Україні підприємництво є фундаментом, який генерує національне багатство. Саме такі підприємства активно сприяють створенню нових робочих місць, зростанню ВВП та розвитку конкуренції.

Сучасне становище бізнесу в Україні та його активний розвиток пов'язані з підписанням Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом. Європейська комісія та країни-члени Європейського Союзу (ЄС) створюють нові політичні рамки, які включають існуючі інструменти для